

A SZENT SZELLEM AJÁNDÉKAI 6. – A GYÓGYÍTÁSOK AJÁNDÉKAI –

*2017. szeptember 03. – Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának
élőben elhangzott szövege belső használatra*

Ma nagyon nagy tisztelet érte a házunkat! Egy nem mindennapi megtiszteltetés! A jelenléte sem mindennapi az Úrnak ma. Évek óta tudom, hogy Istennek egy óriási munkája, és egy nyitása lesz a börtönök felé. Ott vannak azok, akiket a társadalom megvet, akik a legmélyebbre lecsúszottak. Isten ugyanúgy szereti őket, mint ahogy minket. Nem kivetí, hanem szeretné megtalálni őket. Ezek a börtönszolgálatok, amelyek évről évre nyílnak, hatalmas dicsőségeket hoznak az Úr nevének. Mert Jézus neve ott is cselekszik! Megnyílnak ezek a cellák, és megnyílnak a börtönajtók. Ezek a bebörtönzött rabok világosságot találnak. Kijönnek a sötétségből a világosságra, meglátják a szerető Úr Jézust, és megváltozik az életük, néha egy szempillantásban. Még a kinézetük is más lesz, ahogy ez az üdvösség beköltözik a testükbe, lelkükbe, szellemükbe. Arról nem beszélve, hogy Isten jeleket, csodákat tesz köztük, mert nagyon szereti őket. Van, hogy hallgatják a prédikációt és meggyógyulnak. Volt olyan, hogy prédikáció közben megnyílt a füle annak, aki gyerekkora óta sükettségben szenvedett.

Nagyon sok csoda van közöttük, mert Isten végtelenül szereti őket, és szeretné fölemelni őket oda, arra a helyre, ahova Krisztusba ültetett mindannyiunkat. Így ezek a börtönszolgálatok nagyon előtérbe kerültek. Rengeteg börtönben ott van az egyházunk, szinte az összes országos börtönbe bejutottunk, néha nagyobb nehézségekkel, néha könnyebben.

Egy ilyen bizonyosságot hallunk ma, ahol a börtönszolgálatnak az Úr munkája nyitott ajtót. Mert a tiszteletes – aki a börtönben a koordinátor –, meglátta az egyik régi bebörtönzött rabot abban a dicsőségben, ahova bekerült, miután kiszabadult. Egy drága testvérünk ő, évek óta ismerjük. Hogy miért került oda, ez az élet pofonja, ami néha éri az embert. Az ördög munkái ezek, de Isten kiszabadító ereje jelen van az életekben.

Jonathán észrevette ezt. Ő Szénási Jonathán Sándor, a mai vendégünk, aki erről beszél, és ami még a szívében van. Református lelkészként van ma köztünk, és a Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet börtönlelkésze egyben. Megkérem, hogy álljon föl, hadd köszöntsük őt, mert az ő élete, az ő hozzáállása a krisztusi munkákhoz egyedülálló, és dicsőséges. Nem volt könnyű ide eljőnie, hiszen a börtönszabályok és parancsok kötik az életét. Engedélyeztetnie kellett ezt a látogatást. Eljött ma közénk, és hozott magával egy Igét. Már előre vágyjuk és éhezünk, hogy mit fog az Úr szólni általa nekünk.

Jonathán a baracskai, a martonvásári és a székesfehérvári börtön intézeteiben végzi a börtönlelkészi és koordinációs munkát. Ő szól az érdeklődőkben nagyon sok helyen, ahol nem akar megnyílni az ajtó. Úgy látja, ez egy olyan szolgálat, amit érdemes beengedni a börtönökbe. Szól értünk a különböző börtönparancsnokságokon. Elbeszélget velük, hogy ez nem olyan gyülekezet, amit a világban leszegettáznak. Ez az Úr Jézus Krisztus tiszta, gyöngyszem munkája! Egy dolog érdekel minket, hogy a rabokhoz bejusson az evangélium! Ebben óriási segítséget kaptunk tőle, és az ő életét hatalmas áldás övezi. Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak, hogy ad

olyan szíveket, akik az Ő tiszta munkáját akarják előléptetni és segíteni. Végtelen hálás a szívünk, és nagyon nagy tapssal fogjuk köszönteni!

Jonathán Maxim Mária és Barta István börtönszolgálókkal együtt tesz bizonyosságot arról, hogy a Jézus Krisztus milyen hatalmas ebben a börtönszolgálatban, és hogy nyílnak meg az ajtók. Az elmúlt hónapban hét börtönben nyílt ajtó. Csak az elmúlt egy hónapban! Jelenleg ott tartunk, hogy börtönszolgálók kerestetnek.

Köszönöm, hogy előrejöttetek! Teljes figyelemmel fogunk hallgatni benneteket! Ámen!

Szénási Jonathán Sándor:

Nagyon nagy szeretettel köszöntök mindenkit! Nem kell engem túldimenzionálni, nem szükséges. Annak idején azt mondta a názáreti Jézus, hogy ha mindent megtettetek, megcselekedtetek, akkor is csak azt mondhatjátok, hogy haszontalan szolgálók voltunk, mert csak ami a kötelesség volt, azt cselekedtük. Egyébként én a hátam közepére nem kívántam a börtönt, a baracskait különösen nem. Mert 1977-ben úgy nézett ki, hogy vonulhatok be három évre, mint lelkiismereti szolgálat megtagadó, mert nem akartam esküt tenni a Varsói Szerződésnek való engedelmességre. Aztán az Úr tudja, hogy miért, augusztus végén kellett volna bevonulnom a laktanyába, ahol kiderült, hogy nem teszek esküt, s augusztus közepén letiltották a behívómat. Nemcsak az enyémet, akik akkor mentünk volna, mindenkiét.

Emberi magyarázat van rá, mert a helsinki Békekonferencián Németország megreklamálta, hogy hogyan van az, hogy Magyarországon törvény van rá, hogy az egyetemre fölveteket csak alapkiképzésre lehet bevinni, és utána tartalékállományba helyezik tiszteket, a teológusokat pedig három évre viszik be, és nem kerülnek tisztai beosztásba. Ez a Jani bácsiéknak [Kádár János] sok fejtörést okozott, hogy mit csináljanak, és amíg ez a fejtörés tartott, addig én megnősültem, gyülekezetbe kerültem, két gyerekünk megszületett. A harmadikat vártuk, amikor letisztult, hogy hogyan kellene bevonulni, de addigra azt mondták a katonaságnál, hogy énvelem már nem kínlódnak, mert az alapkiképzést nem tudnám végigcsinálni a harmadik gyerek megszületéséig, akkor pedig kötelező leszerelni. Kár bolygatni a gyülekezetnek az életét.

Aztán volt egy jó nagy csönd, és 1995-ben fölhívott egy volt debreceni diáktársam, hogy a gyülekezetéből egy fiú bekerült a baracskai börtönbe. Ugyan bejár oda a Barta Géza bácsi, a baracskai lelkipásztor is istentiszteletet tartani, de olyan nagy köztük a korkülönbség, hogy egyéni beszélgetés nem tud köztük kialakulni, ezért szeretné, ha meglátogatnám. Nekem nem volt hozzá sok kedvem, de mivel állandóan rám telefonált, végül ráhagytam, hogy jó, írok egy levelet a parancsnoknak, és megnyugtattam magam előre, hogy úgyis vagy válasz nélkül hagyják, vagy azt mondják, hogy maradjak nyugodtan a fenekemen.

Ehhez képest a levél elküldése után két vagy három nappal már csörgött a telefon. A parancsnoki titkárnő keresett, hogy nem írtam meg a levélben, hogy mikor jönnek, és azért hívott, hogy időpontot egyeztessünk. Hát így kéthetente látogattam a fiút egy éven keresztül. Nem is mentem be a börtönbe, hanem csak a kapunál, az ügyvédi tárgyalóban beszélgettünk egymással. Mindig minden bajom volt, hogy miért jövök én ide, mit tudok én itt mondani? Nagy megkönnyebbüléssel nyugtáztam egy év után, hogy a fiú szabadult, de nem telt el egy hónap sem, telefonált az egyik nevelőtiszt, hogy egyrészt a Barta Géza bácsi nyugdíjba vonult, és olyan beteg, hogyha akarna, sem tudna tovább bejárni. Másrészt pedig, olyan jó hatással volt arra a fiúra az, hogy kéthetente látogattam, hogy ő szeretné, hogyha beljebb jönnek, és a fogvatartottnak tartanék istentiszteletet.

Hát ezen aztán végképp a fejem fogtam! Mondom: raboknak istentiszteletet? Akkor még én is úgy gondoltam, ahogy Erzsike mondta az előbb, hogy hát a börtönben a társadalom legalja van, mit akarok én ott istentiszteletet tartani? Végül úgy kezdtem el bejárni, hogy bevittem egy evangéliumi filmet, azt levetítettük azoknak, akiket érdekelt, aztán beszélgettünk róla. De annyi volt a kérdés, olyan rengeteg kérdésük volt, hogy aztán áttértünk arra, hogy egyik héten filmet néztünk, a másikon pedig a fölmerült kérdéseket, a bibliai kérdéseket beszélgettük végig. Következő héten megint film, aztán megint beszélgetés. Később bibliaórák lettek belőle, lassan elmaradtak a filmek, és azon vettem észre magam, hogy már hetente kétszer bent vagyok.

2000-ben, amikor az állománytáblában megjelent a börtönlelkész, az akkori parancsnok behívott, hogy szeretne engem fölvenni. Hát egy hosszú történet volt, de végül is föl tudott venni. Megkapta az egyházi hozzájárulást is. Menet közben sok minden átértékelődött bennem. Sok minden eszembe jutott, amit úgy nagyjából elfelejtettem menet közben. Ebből az egyik az, hogy a hittanórán tanultuk, hogy az emberhez Isten többféleképp szólhat.

Szólhat a természetén keresztül, sok nagy tudós pont a tudománya miatt lesz a végén hívővé. Szólhat a történelmen keresztül, mert sokszor nagyon elgondolkoztató, hogy a legsikeresebbnek tűnő vállalkozások borulnak be egyik pillanatból a másikba. Mint ahogy a Dániel könyvében le van írva, hogy a hatalmas szobor egyetlen golyó miatt összetörik, mert kiderül, hogy a lába viszont agyagból van. Szólhat a lelkiismereten keresztül, és a negyedik a kijelentés a Szentírás. Arra jöttem rá, hogy az ember lelkiismerete tudja, hogy az életében mennyi minden nincs rendben, és ezért szinte szüksége van a saját lelkiismeretének megnyugtatása miatt arra, hogy másokra mutogatni tudjon.

Elém jött az, hogy mikor az iskolából hazamentem egy dolgozatírás után és kérdezték a szüleim, hogy hányas lett, nem azt mondtam, hogy csak négyes, vagy csak hármas, hanem azt, hogy a Janié meg a Gyuláé egyes lett. Mert ugye, hogyha van lefelé mutogatni való, onnantól mindjárt följebb érzi magát az ember! Ezen könnyű nevetni, mikor valaki elmondja, de lehet, hogy kevésbé nevetünk rajta, ha belenézünk a saját életünkbe. Belenézünk a saját dolgainkba, és arra jövünk rá, hogy tényleg valamiféle beteges kényszerünk van, hogy tudjunk emberekre lefelé nézni. Mert onnantól mindjárt följebb érezzük magunkat.

Ott van például József. Az apja kedvence volt, mindent megkapott, sokkal többet, mint a testvérei együtt, mégis ott volt benne az a kényszer, hogy ha magát nem tudja fehérebbnek mutogatni, akkor nekiáll feketére festegetni a testvéreit, és akkor hozzájuk képest hátha mégis még fehérebbnek látszik. Aztán a vége az lett, hogy a testvérek beledobták a kútba, aztán arra jöttek a midianiták, kihúzták, és a testvérek korábban látták az izmaelita kereskedőket. Az egyik el is sütötte a poént, hogy ne öljük meg, adjuk el az izmaelitáknak! Még pénzünk is lesz belőle! De a testvérei akkor már hallgattak, mert végiggondolták, hogyha ezt elmondja az öcsénk, hogy fogjuk megmagyarázni apánknak?

Az Úr Isten fanyar humora, hogy mire a testvérek visszamennek a kúthoz, nem találják benne Józsefet. Mert a midianiták, akik arra jöttek, kihúzták, és eladták azoknak az *izmaelitáknak*, akikre a testvéreke poénból mondta, hogy adjuk el. Józsefnek ilyen utat kell megjárnia ahhoz, hogy rájöjjön arra, hogy ő nem attól lesz fehérebb, ha a többieket feketíti, hanem hogy neki azért kellett a nagy sötétségeket is megjárnia, hogy a testvérein segíteni tudjon.

Az ember tudja a lelkiismerete miatt, hogy mi nem jó, és sokkal könnyebb másokat rosszabbnak látni, mint magunkon faragni, hogy ne legyünk olyanok, amilyenek. Amit föl akartam olvasni, az Lukács evangéliumából néhány vers. Azt mondja az Ige:

LUKÁCS 13,1–9.

1. Jövének pedig ugyanazon időben némelyek, akik Jézusnak hírt mondtak a galileaiak felől, akiknek vérét Pilátus, az ő áldozatukkal elegyítette.

2. És felelvén Jézus, monda nékik: Azt gondoljátok, hogy ezek a galileaiak bűnösebbek voltak valamennyi galileainál, mivelhogy ezeket szenvedték?

3. Nem. Mondom néktek: sőt inkább, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek.

4. Vagy az a tizenhét, akire rászakadt a torony Siloámban, és megölte őket, gondoljátok-e, hogy bűnösebb volt minden más Jeruzsálemben lakó embernél?

5. Nem, mondom néktek: sőt inkább, ha meg nem tértek, hasonlóképpen mindnyájan elvesztek.

6. És ezt a példázatot mondta: Volt egy embernek egy fügefája szőlejébe ültetve; és elment, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem talált.

7. És mondta a vincellérnek: Íme, három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok: vágd ki azt, miért foglalja a földet is hiába?

8. Ő pedig felelve monda néki: Uram, hagyj békét néki még ebben az esztendőben, amíg körbekapálom, és megtrágyázom:

9. És ha gyümölcsöt terem, jó; ha pedig nem, hát azután vágd ki azt.

A két történet, amit elmondanak Jézusnak, illetve, amit Jézus mond el, elénk hoz egy kérdést. Mi a különbség a bűn és a bűncselekmény között? Van-e valaki, aki megpróbálja megfogalmazni? Mi a különbség a bűn és a bűncselekmény között? Amikor ezt a börtönkapolnában megkérdeztem tizenegynéhány évvel ezelőtt, akkor valaki jelentkezett a csönd után és azt mondta, hogy hát, atyám, amire gondolok, az a bűn, ha meg is csinálom, az a bűncselekmény.

Nem! A bűn az, amit a Biblia bűnnek mond! A bűncselekmény az, amit az állami törvények büntetni rendelnek! És ha egy kicsit elgondolkozunk rajta, egy bizarrnak tűnő történetet mondok el, ami talán hat-nyolc éve történt ott, a közelünkben. A rádióban napokig lehetett hallani a hírekben, hogy hú, micsoda szörnyűségek vannak! A történet az volt, hogy egy húsz év körüli leányzó át akart menni a zebán, amikor lefékezett előtte egy autó, kiugrott belőle egy asszony a lányával, meg a lányának a vőlegényével. Az asszony lekevert két nagy pofont, a vőlegény megfogta a két kezét hátulról, a leány pedig letolta egy nullásgéppel a haját, aztán beültek az autóba és elmentek. Micsoda szörnyűségek vannak Magyarországon! Hogy ilyet csinálnak az utcán!

Csak akik közelebről tudtuk, hogy mi történt, tudtuk azt, hogy az asszonynak a férje egy vállalkozó volt, tizenöt alkalmazottal. Ez tizenöt család megélhetését biztosította. A leányzó pedig elcsábította a vállalkozót, és nekiálltak utazgatni Thaiföldre, Kaliforniába, ami éppen eszükbe jutott. Azon kívül, hogy szétesett a család, először lenullázódott az ember, aztán mivel neki volt hozzá kártyája, lenullázódott a vállalkozás számlája is. És amikor elfogyott a pénz, akkor a leányzó ránézett, hogy ja, nincs több pénzed? Akkor menj vissza a feleségedhez!

Azt hiszem, nem kell megkérdeznem, hogy mi volt a történetben a bűncselekmény, amiért büntetni fognak? És mi volt a történetben a sok bűn között a legsúlyosabb, amiért senki nem

fog büntetni, sőt, legtöbb ember jót nevet rajta? Milyen balek volt! Maradjunk annyiban, hogy bent a börtönben azok vannak, akik bűncselekményt követtek el, és ezért ezt mondjuk, elkövették, a bíróság elé kerültek emberek bűncselekmény elkövetésének a vádjával, és a bíróság bizonyítottnak látta, ezért őket leültette. Ha nem találják bizonyítottnak, akkor se ültetik le, hogyha elkövette. Ha pedig bizonyítottnak találják, mert elég tanú van rá, akkor is leültetik, ha nem követte el, csak a tanúk összefogtak, hogy valahogy kiiktassák a képből, mert zavarta őket.

Legyünk azért jó reménységgel, hogy az ítéletek zöme jogosan születik, és nem ártatlanul kerülnek be emberek! Viszont, ha azt akarjuk megnézni, hogy mennyire bűnösök azok az emberek, akik bent vannak, akkor azt kell mondanom, hogy akár az irigységet nézem, akár bármi mást, ami még szóba jöhet – akik bent vannak, nem igazán bűnösebbek, mint mi, akik kint vagyunk! Ha abba belegondolok, hogy nekem mi minden megfordul a fejemben! Hát, ha itt kivetítené valaki, nem tudnám, hogy hova bújjak el! És nem tudom, hogy közülünk bárki, aki belegondol, hogy mi minden eszébe jutott az elmúlt héten, nyugodtan végignézn-e itt a kivetítőn a többiek jelenlétében?

Ebben a pillanatban értjük meg, hogy Jézus miért hozott elő egy másik történetet is. Akkor, amikor Pilátus a templomban az áldozatot bemutatókat lekaszabolgatja a katonáival, ez egy hatalmi történet, ami nyilván azért következett be, mert Pilátus úgy gondolta a római jog alapján, hogy ők bűncselekményt követtek el. De amikor a torony ledől, és ott maradnak alatta emberek, az nem politikai aktus, hanem valamilyen úgymond isteni történés, amit Istenen kívül más nem tud befolyásolni.

Itt is előjön a kérdés, hogy mennyivel bűnösebbek, mint a többiek? Jézus mind a kettőt – valakinek a börtönbe kerülését, vagy valakinek a közlekedési balesetben való halálát, vagy megrokkánását – egymás mellé teszi, és azt mondja rá, hogy nem azért, mert bűnösebbek voltak. Nem azért, mert rosszabbak voltak. Sőt inkább, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek. Folytatja rögtön egy példázattal: Volt egy embernek egy fügefája a szőlejébe ültetve, és elment, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem talált. Hogyha belegondolunk, mindegyikünk a maga életében, amit Isten nélkül élt – de én még megkockáztatom, hogy még a hitre jutás után is –, ha elkezdődött is valamennyi gyümölcsstermés az életünkben, az milyen messze van attól, amilyen lehetne! De eljön a gazda, keresi a gyümölcsöt és nem talál. Itt jön be a képbe Jézus. Amikor megszólal a vincellér és azt mondja, hogy Uram, hagyj békét még néki ebben az esztendőben! Megkapálom, megrágyázom!

Amikor Jézus megszólít bennünket, itt és most azt mondja, itt és most ugyanúgy, ahogy ott bent is, hogy Jézus hív téged, Jézus megpróbál az életedbe belenyúlni. A vincellér munkájába az is beletartozik, hogy a férges ágat lefűrészeli, az is beletartozik, hogy a rossz irányba induló hajtást lemetszi. Mert azt akarja, hogy gyümölcsöt teremjen az életed. Amikor megszólít, így szólít most meg. Nem másra kell nézni! Tragikusan nevetséges, hogy a börtönbe melyik újság jár legnagyobb példányszámban, amit a rabok járatnak maguknak? A Blikk! Még ott is az esik jobban, hogy hol tudok olyat olvasni, ahol valaki nálam nagyobb disznóságot csinált, hogy utána órá lehessen mutogatni, és én kihúzhassam magam. Nem az az életünk megtisztulásának, fehérebbé válásának az útja, ha másokat lefestünk feketére, és kihúzzuk mellette magunkat úgy, ahogy vagyunk, olyannak, amilyenek vagyunk. Hanem az, ha engedjük, hogy a vincellér kicsit megmetszegessen, és megpróbálja rendbe tenni az életünket, hogy gyümölcsstermő lehessen Őbenne és Őáltala. Így áldjon meg benneteket az Úr, mindegyikötöket!

Maxim Mária:

Jonathán nem sok mindent beszélt rólunk és a baracscai börtönszolgálatunkról. Én sem szeretnék sokat beszélni. Hogy miért pont Baracska? Miért pont a baracscai intézeti lelkipásztor van itt most velünk? Azt majd az Isten elmondja nektek. Én egy valamit tudtam, hogy három évvel ezelőtt Istennek minden második mondatában, minden nap Baracska volt. Mondtam, jó, menjünk, nézzük meg, mi ez a Baracska? Akkor már bent szolgáltunk a Tököli Országos Büntetés-végrehajtási Intézetnél. Minden héten bejártunk.

Itt szeretném kiemelni, hogy Isten munkája csapatmunka. Ez a munka csapatmunka. Olyan emberekkel vagyunk ott bent is, és dolgozunk együtt, akik lelki sérültek. Hogy a szabadság korlátozva van, azt is nehezen dolgozza fel, aztán van ideje gondolkodni. Magába néz, és akkor elkezd magát azzal vádolni, hogyha nem lettem volna ott, ha nem tettem volna, most nem ülnék itt. Most nem volna rajtam bélyeg, most nem kellene szégyellni magam, ha kimegyek. Ezért szoktuk mondani, hogy számunkra a legszebb pulpitus, amit az Úr felállított, az a börtön és az utca. Mert ott látjuk a kegyelmet, Isten könyörületét megnyilvánulni, amikor bejönnek az istentiszteletre, és néha elsírják magukat. Amikor odajön hozzám, és azt mondja, hogy erre a fülemre nem hallottam gyerekkorom óta egy baleset folytán. Most pedig tökéletesen hall! Kérik a lelkipásztorukat, hogy engedjék meg nekik, hogy összeülhessenek egy héten egyszer vagy kétszer. Imádkoznak, beszélgetnek, és jól érzik magukat, és igyekeznek ők.

A mi munkánk nem annyira látványos, mert eltelnék évek, míg egy valaki megjelenik a nyájunkból, de jó ezt így tenni. Soha nem gondoltam volna, hogy a büntetés végrehajtásban valaha is részt fogok venni. Mikor István a felkenetését kapta, akkor már együtt szolgáltunk Dunavarsányban. A tököli börtönbe indult, akkor megkérdezte tőlem, hogy bejössz-e velem? Mondtam, hogy bemehetek. Így kezdődött. Aztán Tökölön mindig egy futballpálya mellett megyünk el. Rám nézett, és azt mondta: itt a Kálmánt Tökölön is hallanák. Két hónap múlva 250 fogvatartott volt lent, és hallgatták a Bereczky Kálmán által vezetett evangelizációs alkalmat, és a vezetőség is velük, mert nem lehet másként nyílt pályán fogvatartottakat kiengedni.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjem Faragó Istvánnak, hogy ő közbenjárt ehhez, hogy mi el tudtunk indulni a börtönben. Ő volt a kapcsolattartó a börtönökkel, és ő volt az, aki elindított minket ezen a pályán. Két év múlva felhívott engem telefonon, és azt mondta, hogy Marcsi, ezt átadom neked, mert úgy látom, hogy ez a te pályád! Ehhez kellett neki egy aláírat, mert tíz éve áll ebben a szolgálatban, és Tökölön is nagyon szeretik.

Barta István:

Köszöntelek benneteket! Az egy óriási megtiszteltetés, hogy itt állhatok! Rövid leszek, amennyire csak lehet. Én is szolgáltam Baracska, de akkor a bűnnek szolgáltam. A bűn foglya voltam, rabja voltam. Leültem három év hat hónap börtönt. Egy rossz baráti társaságba keveredtem. Abban volt minden! A kábítószerrel kezdve alkoholon át minden volt benne. Én ezektől már meg akartam szabadulni és kerestem Istent, de igazából nem találtam. Mindenhol kerestem. Kerestem a vallásban, kerestem a buddhizmusban, de sehhol nem találtam. Kiszabadultam a börtönből, és a gondolat annyira nyomasztott mindig, hogy nézd meg, mit tettél a múltadban! Nézd meg, milyen ember voltál! Szüntelenül erre gondoltam. Egyszer csak olyan gondolat jött, hogy most ülj be az autódba és menj neki a villanyoszlopnak – és én megtettem! Nekimentem a villanyoszlopnak! Három napig kórházban feküdtem mozdulatlanul, nem tudtam megmozdulni. Az a három nap mozdulatlanságban történt. Több napot voltam a

kórházban, de nem tudtam megmozdulni. Még kétszer is megröntgeneztettem magam az orvosokkal, hogy biztos, hogy el van törve valamim, de nem volt, hála Istennek. Ekkor még nem voltam újjászületve. Később megismerkedtem egy hölgygel, aki beszélt nekem Jézusról, és elmondtam az üdvösség imáját, újjászülettem. Ő megkért, hogy jöjjek el a gyülekezetbe ide, Pesterzsébetre. Azóta ide járok mindig, mindenkor. Nagyon szeretem ezt a gyülekezetet! Nagyon szeretlek benneteket! Ti is engem! Az Urat is szeretitek! Mert ha nem szeretnétek az Urat, akkor engem sem szeretnétek! Itt a gyülekezetben növekedtem fel.

A gondolkodásmódom nagyon sötét volt, nagyon sötét helyeken jártak a gondolataim. Jézus volt az, aki lehajolt hozzám, lenyúlt értem, és felemelt a sötétségből a világosságra. Itt a gyülekezetben világosság van! Ámen! Itt van a táplálékom, Isten Igéje! Itt Isten Igéje szól! Visszatérek Baracskára. Baracska egy olyan hely, mint amikor Jonathán ide feljött, amikor megszólalt, olyan békességgel beszélt hozzátok. Így kell elképzelni Baracskát is. Baracska is egy ilyen békés hely. Szelíd. Ez azért van, mert Jonathán szüntelen imádkozik Baracskáért, és mi is ezt tesszük. Köszönöm a lehetőséget! Ámen!

Maxim Mária:

Még egy mondatot szeretnék hozzáfűzni! Mikor Baracskára elindultunk, csak egy nevet tudtunk, aki akkor a nevelőtisztje volt, 14 évvel azelőtt. Elég régen volt ahhoz, hogy talán már nincs is ott. Amikor odamentünk, beengedtek bennünket a mágnes kapuig. Kérdezték, hogy kit keresünk. Mondtuk a nevet. Mondták, hogy kértünk engedélyt? Előre megbeszéltük? Mondtuk, hogy nem. Akkor miért keressük? Mondtam, hogy személyes ügyben. Tudtam, hogy ha egyház ügyben, akkor mondják, hogy nincs idő. Mondták, hogy akkor felhívják, és megkérdezik, hogy lejön-e? Mondta az őr, hogy épp most látta az udvaron. Ez nem véletlen, hogy épp abban az időpontban az irodában volt! Felvette a telefont, és mondták neki, hogy keresnek téged a kapunál. Engem? Ki? Nem várok senkit! Igen, tudjuk, hogy nincsenek bejelentkezve, de téged keresnek, Dunavarsányból jöttek. Nem tudom, hogy az őr hova tette Dunavarsányt, de jó messze tűnt neki. Ha ilyen messziről jöttek – mondta. Lejött a nevelőtiszt, és István megkérdezte tőle, megismeri-e? Nézte, és azt mondta, hogy nem. Biztosan nem? Nem. Megmondta a nevét, erre a nevelő: Istenem! Te vagy az? Nem ismertelek meg. Honnan ez a békesség rajtad? Mert valószínűsítem, nem volt egy ilyen békés természetű, mikor oda bekerült. Ezt el sem hiszem! Hogy változtál így meg? Akkor elmondta, hogy hova jár, mi történt, és miért jöttünk. Mondta, hogy hát az nem az én asztalom. Keressétek meg a lelkipásztort!

Így vezetett az út a lelkipásztorhoz, Szénási Jonathánhoz, aki nagyon nyitott volt, és láttam rajta a segítőkészséget. Nagyon sokat segít nekem. Ha felhívom valamivel, nagyon segítőkész. Meg is lepődünk ezen, hogy ennyire nem tapasztaltam mindig ezt. Sok mindennel szembesültünk már.

Meghívtuk, amikor bent voltunk a nagyobb szabású evangelizáláson. Gondolkodott rajta, két hét múlva azt mondta, hogy jó, jövök. Nagyon sokfelé jár, és nem sok ideje van, de ilyen békés, mint ahogy most beszélt. Nagyon nagy segítségünkre van! Ez csak a kezdet! Köszönjük szépen!

Sandersné dr. Kovács Erzsébet:

Óriás tapsot szeretnék kérni az Úr Jézus munkájának, mert ezek a börtönajtók, ahogy nyílnak, ez Isten kegyelme! Hatalmas áldást parancsolunk erre a munkára! Drága Jonathán életére! Megáldjuk őt szent oltalommal, védelemmel, hogy bölcsesség tudjon úgy szólni a szájából, hogy a rabok megértsék a Krisztust! Hogy óriási gyümölcsöket teremjen, mert a Jézus

Krisztus körbekapálgatott rajta keresztül minket, és megöntözgetett minket, hogy óriási gyümölcsöket tudjunk teremni. Nagyon köszönjük az életedet, Jonathán! Még egy szót szeretnél mondani? De kérlek, csak röviden.

Szénási Jonathán:

Az a helyzet, hogy édesapám és édesanyám lelkipásztor volt, én meg fiatalon egy lázadó anarchista. Amíg aztán érettségi előtt meg nem tértem. De akkor is volt bennem még egy jó adag szöglelesség, sokszor, sok mindenben háborogtam. Mint ahogy sajnos nem én vagyok az egyetlen hívő, aki úgy gondolja, hogy ő jár az igaz úton, és aki nem úgy jár, ahogy ő, az tévelyeg. Egyszer valamiért nagyon méltatlankodtam, édesapám türelmesen végighallgatott, és aztán a végén kérdezte, hogy mert ugye az lenne a jó, hogyha mindenki úgy gondolkozna, mint te? Ha mindenki úgy csinálna mindent, ahogy te, ha mindenki úgy látna mindent, ahogy te! Amikor én nagy nyugodtan rásétálva a jégre, bólogattam neki, hogy igen, igen, igen! Mennyivel jobb lenne, ha mindenki úgy gondolkozna, mint én, és úgy csinálna, mint én! Akkor azt mondta, hogy jó, akkor most menj le a nagy rétre, nézz körül, és gondoldj bele, hogy milyen lenne akkor, ha pipacson kívül semmi más nem lehetne rajta!

Ha már a názáreti Jézus kertész, vagy vincellér, akkor én azt mondom, hogy annyi lehetőséget kell neki hagynom, hogy mindegyik virágot, vagy mindegyik gyümölcsstermőt Ő rendezze, Ő gondozza, ne én akarjam kitalálni, hogy mindennek milyennek kell lennie. Mert olyan egysíkú és lapos lesz különben minden, hogy abba én is bele fogok pusztulni.

Sandersné dr. Kovács Erzsébet:

Halleluja! Dicsőséget adunk Istennek, hogy az Úr szája szólhatott Jonathánon keresztül a szívekhez! Így nagyobb megértést kapunk arról, hogy milyen munka folyik ott, és milyen kegyelemmel teljesen gondozza az Úr azt a munkát odabent! Ez a békesség, amit Jonathán tiszteletes hordoz az életén, az kiterjedt a börtönre. Marcsiék a legelső alkalommal, ahogy bementek, megtapasztalták ezt. Hogy helyet kaptunk ott, az Isten kegyelme, és Isten kegyelme tud így sokasodni abban a börtönben, és sok más börtön nyílt azóta! Az elmúlt hónapban hét különböző börtön nyílt meg a számunkra. Ott van most az igazi gondolkodni valónk, hogy melyik börtönbe ki menjen? Mert van helyi gyülekezet a közelben, de nem tudnak szolgálatot küldeni. Messzebről is kell majd küldenünk szolgálatokat. De hiszem, hogy az Úr megadja ezeket, és lesznek jelentkezők, akik azt mondják, hogy én szeretnék elindulni ebben a börtönszolgálatban! Kívánom az Úr Igéjét szólni, és úgy érzem, hogy az Úr hív engem! Lehet, hogy valakinek most indult meg a szíve erre!

Látjátok, Jonathán sem tervezte, hogy valaha börtönben szolgál. Az Úr útjai elvitték oda. Marcsi se tervezte soha, hogy börtönben fog prédikálni. Sőt István sem gondolta, mikor bent ült a cellában, hogy egy napon majd ő hirdeti az evangéliumot. Isten útjai kiszámíthatatlanok olyan szempontból, hogy amit Ő eltervez, azokat megjeleníti számunkra, és ha igent mondunk rá, akkor bent vagyunk az akaratában. Ott jó lenni, az Ő elrendelt és tökéletes akaratában! Van, akinek ez a szolgálata, és nagyon dicsőséges.

Most megköszönöm a jelenlévők között azokat, akik börtönökben szolgálnak. Mert amikor körülnéztem, láttam, vannak köztünk ma is olyanok, akik elmennek, és hétről hétre szolgálnak a fogvatartottak felé. Nagyon köszönjük ezeket az életeteket az Úrnak, és a gyümölcsstermést, hogy titeket először az Úr megművelt úgy, hogy tudtok gyümölcsöt teremni odabent. Hatalmas dolog ez az életünkben, és rejtett kincsei az Egyháznak! Nem mindenkinek jut a legfényesebb ruha, meg a legfényesebb pulpitus, de azok az igazi helyek, ahol a bűn megsokasodik, mert ott

a kegyelem óriási mértékben kiárad. Azt a helyet kell megtalálni mindenkinek, amit az Úr rendelt! Nagyon köszönöm ezt! A Gedeon Bibliák, amik a börtönszolgálatosokat segítik, hétről-hétre kiosztásra kerülnek. Talán már ma is lesz, de jövő héten mindenképpen. Lesz hátul egy asztalka, amin a börtönszolgálatosok és a kórházszolgálatosok is kaphatnak egy kisméretű Gedeon Bibliát. Beleteszünk mindegyikbe egy üdvösség kártyát, hogy a jézusi üdvösség ima is ott legyen a raboknál. Ezt vihetitek a nyitott szívű szenteknek az életébe.

Gyertek vissza a dicséretetekbe, mert a dicséretnek folynia kell! Úrvacsorát veszünk ma. Rengeteg ilyen dolgunk van. Nem egy szokványos istentiszteletre jöttetek ma, ha szabad ilyet mondani. Nincs szokványos, de a megszokott rendtől ma egy kicsit eltérő, hiszen igen-igen tiszteletteljes látogatónk van ma. Szénási Jonathán tisztelt meg minket a látogatásával. Akármennyire nem szereti, de el kell mondanom az Úr előtt, hogy ez egy nagyon jeles cselekedet, és úgy érzem, hogy akik ma eljöttetek, ajándékot kaptatok a szívetekben. Az elnyomottak, a sötétségben ülők meghallják és megérik azt a szeretetet, amit csak az Úr tud adni a szívekre. Azt írja az Ige, hogy a sötétségben ülők látnak nagy világosságot. Csak úgy láthatják meg, hogyha valaki hirdeti! Ámen!

Nagyon hálás vagyok az életéért, akik odaadták magukat erre, és most elkezdjük a szívünket felkészíteni az Úr asztalához, mivel a hónap első vasárnapja van. Tegnap az imakonferencián imádkoztunk, és együtt voltunk az Úrban. Gyönyörű, hatalmas felhőkben dicsértük az Urat. Ennek a túlcsozulása is itt van ma. Az Úr asztalához készülünk, és kijelentjük a szent vér oltalmát és a megtört test gyógyító hatalmát az életünk felett. Az Ő teste értünk veretett, és az Ő szent vére értünk ontatott.

A Szent Szellem ajándékairól szóló sorozatban vagyunk. Hogy lássuk, hol tartunk most ebben, visszamegyünk az alapfejezetünkhöz. Az 1Korinthus 12-ben van leírva az a csoda, amit Isten adott a gyülekezeti Test számára, hogy a Szellemmel teljes hívő sereg milyen ajándékokban járhat és szolgálhat. Ezek az ajándékok a gyülekezeti Test egészének adatnak, szétszotgatva a Szent Szellem által, ahogy neki a tetszésére van. Ha belenézünk ebbe, akkor mindig egy kicsivel több lesz a hitünk abban, hogy ezeknek az ajándékoknak nagyobb mértékben kellene jelen lenniük ma is. Ha jobban kívánjuk, akkor jobban előjönnek. A Szent Szellem nyilvánítja meg ezeket. Megkérlek benneteket, hogy a kivetítőről kövessétek velem az 1Korinthus 12-ből ezt a pár verset, amivel ma indítunk. Ez lesz a sorozat 6. része, amely a gyógyítások ajándékaival foglalkozik.

Igazából a huszonhét év alatt rengeteg csodát láttam, és nagyon szeretem a gyógyítás részét a megváltásnak. Nagyon röviden fogunk erről beszélni, hiszen hétről hétre hallunk a gyógyulásról, de hogy bele tudjunk illeszkedni a sorozatba, szólnunk kell arról, hogy a gyógyítások ajándékait miért adja Isten.

1KORINTHUS 12,1. 7–11.

1. A szellemi ajándékokra nézve pedig nem akarom, atyámfiai, hogy tudatlanok legyetek.

Vagyis hallanunk kell róla, a szívünkben forgatni kell, ébrednie kell a hitünknek, és a szellemieket jobban kell kívánnunk, mint valaha, hogy ezek nagyobb mértékben megnyilvánulhassanak. Nem akarja Pál, hogy a korinthusiak tudatlanok legyenek, és Isten sem, hogy mi tudatlanok legyünk ezek felől. Ezért ezeket tanulmányoznunk, olvasgatnunk kell, hitre kell ébrednünk ebben. Ezeket ma is munkálja a Szellem. Elváró hittel tudunk lenni, hogy ezek megnyilvánulnak az életünkben. Ámen.

Ez a célja annak, hogy ezt a tanítást forgatjuk.

7. A Szellem mindenkinek ad kijelentést, mégpedig épülésre.

Vagyis a Szellem nem tartóztatja vissza magát, az egész krisztusi Testnek ad kijelentést, kinek-kinek az Ő tetszése szerint. De írja itt a Szentírás, hogy ezeket a kijelentéseket mindenkinek adja. Egyetlenegy gyermekét sem zárja ki ebből, aki beteljesedett Szent Szellemmel. Közléseket ad. Ezek a közlések pedig a következő három versben vannak felsorolva. Vagyis egy ajándék az életedben már biztos megnyilvánult legalább egyszer. Ha jobban utána mentél ezeknek, akkor többször. Ha hűséges vagy benne, akkor még ad hozzá a Szent Szellem. És még ad hozzá, és még ad hozzá, mert szereti ezeket adni. Ő ezeken a módokon tudja kifejezni magát a krisztusi Testnek, mert a Szent Szellemet is köti az Ő Igéje. Ha ezek az ajándékok, akkor ezeken keresztül tud megnyilvánulni Isten a jóságával, szeretetével és gondviselésével. Nézzük ezeket az ajándékokat:

8. Némelyiknek ugyanis bölcsességnek szava adatik a Szellem által; másoknak pedig ismeret szava ugyanazon Szellem szerint;

9. Egynek hit ugyanazon Szellem által; másnak pedig gyógyítások ajándékai azon egy Szellem által;

Itt többes számban szerepel a gyógyítások is, meg az ajándékok is. Tehát itt egy nagy csokorról van szó. Nem a gyógyítás ajándéka, hanem a gyógyítások ajándékai. Fontos látni ezt.

10. Némelyiknek csodatévő erőknél munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig szellemek megkülönböztetése; másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázata;

Látjátok, hogy egy kilenc százból álló gyönyörű csokrot tár elénk Isten, és ezt hármásával tudtuk már eddig is csokrokba szedni: az erő ajándékok, a kijelentés ajándékok, és a kiejtés ajándékok. Három-három szál mindegyikben. Ma pedig az erő ajándékok közül a gyógyítások ajándékait vesszük szemügyre. Kicsit közelebbről nézzük meg, hogy miért is adja Isten.

11. De mindezeket egy és ugyanaz a Szellem cselekszi, mindenkinek osztogatván külön, amint akarja.

Ki a főnök? A Szent Szellem. Ő osztogatja az Ő akarata szerint. Vagyis lehet vágyakozni a másik ajándékaira – a kerítés túloldalán mindig zöldebb a fű, szoktuk mondani –, de ha a Szent Szellem teáltalad azt az ajándékot munkálja, akkor abban legyél élesre állítva. Becsüld meg, köszönd meg, és legyél hálás érte, és úgy kapsz még többet! Úgyhogy ne méregessük magunkat a másikkal, mert a Szellem pontosan tudja, hogy kinek milyen ajándékokat ad, és abban kell gyönyörködni. Abban, amit rád bízott, neked szánt, abban legyél hűséges! Hála Istennek, hogy az egész birodalomban találhatunk Krisztus Testében minden egyes ajándékból csodálatos megnyilvánulásokat. Lehet tapasztalni ma is, mert Jézus Krisztus Szelleme tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Jézus Krisztus is tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Úgyhogy ezek az ajándékok ma is élnek és lüktetnek Krisztus Teste felett, így a gyógyítások ajándékai is.

A szívem közepe ez a téma, a gyógyítások ajándékai. Azért, mert meggyőződésem, hogy ha a keresztény világ ezzel kapcsolatban a biblikus igazságot hirdetné és képviselné – a keresztény világ, hangsúlyozom, az egész keresztény világ –, akkor sokkal vonzóbb lenne a kereszténység a világ számára, a kívülállók számára. Nem mennének el különböző varázslásokra és kuruzslásokra, természetgyógyászok sokaságához, aminek nagy része megtévesztés, tisztelet a kivételnek. Jósokhoz. Kutakodnak itt, és kutakodnak ott, közben az igazit, az eredetit, a

legszebbet nem ismeri a világ. A Jézus Krisztusban való gyönyörűséget, a csodatevést, a gyógyulást. Nem hallanak róla a keresztényektől sem, mert a keresztények sem ismerik. Nagyon szomorú dolog, hogy a keresztény világ sem ismeri.

Magam is gyakoroltam a vallásomat, és soha nem hallottam arról, hogy Jézus Krisztus a gyógyító, hogy nem kell betegségekben élnünk, hogy léteznek a gyógyítások ajándékai, és valóban Isten akarata, hogy meggyógyuljunk. Soha nem hallottam ezekről, pedig nagyon komolyan hittem Jézusban, és az én hitem egész születésemtől kezdve munkált bennem. Abban növekedtem. Nem mondta senki, hogy Jézus Krisztus ma is gyógyít, hogy vannak gyógyítások ajándékai, hogy meg lehet gyógyulni Őáltala. Senki nem avatott be! Nem tudtam róla. Tudatlan voltam. Így az ember elmegy más helyekre, ha szüksége van gyógyulásra.

A gyógyítások ajándékait hogy lehet definiálni? Ez nagyon fontos. A Biblia szerint *a gyógyítások ajándékai Isten által adatnak, hogy természetfeletti módon gyógyítsák meg a betegséget minden természetes segítség nélkül.* Ez nagyon fontos! Minden természetes segítség nélkül jön a gyógyulás, csak a természetfeletti által. Ez a gyógyítások ajándékai. Emberi segítség nélkül megmutatja Isten az Ő hatalmát. Láttátok ezt a tolokocsist? Az emberek nem tudtak segíteni, nem volt segítség.

Jézus maga is kiemelte a gyógyulás szerepét a szolgálatában, sőt azt is meghagyta a tanítványoknak, hogy ők is menjenek és gyógyítsák a betegeket. Kiküldte a tanítványokat, hogy menjenek és gyógyítsanak ők is. Felruházta őket ezzel a hatalommal. Gyógyítsák a betegeket. Isten természetfeletti ereje által történtek ezek a gyógyulások. A fizikai világban rendelkezésünkre álló orvostudománynak is megvan a maga helye. Ezt nagyon fontos tudni. Megvan a maga helye a gyógyításban, a betegek gyógyításában. Az orvostudomány azonban korlátokba ütközik. Amikor egy olyan helyzethez ér, felemeli a kezét, és azt mondja a betegnek, hogy itt már nem tudunk segíteni, már késő! Már csak a csoda segíthet. Itt már csak Isten segíthet! – mondják. S akkor kihez forduljunk?

Sok ember ilyenkor ébred rá arra, hogy azért valahol csak kell léteznie egy Istennek, akinél a segítséget kell keresni, és megtalálja az, aki keresi. A természetfeletti gyógyulás azonban nem a helyes diagnózis és az azt követő megfelelő kezelések által jön létre. Ezt fontos tudni. Hanem kezek rátevése által jöhet, tanítja a Biblia. Olajjal való megkenetés által jöhet, tanítja a Biblia. Olykor az Ige hatalommal való szólása által jöhet, tanítja a Biblia. Imádság által jöhet, tanítja a Biblia. Angyali látogatások által jöhet, erre is nagyon sok bizonyosság van. Jöhet a gyógyítások ajándékai által. Ez az ajándécsomagban van benne.

Hiszek a természetes gyógyításban is. Fontos azt tudni, hogy nem zárjuk ki. Az összes csatorna fontos, ami segítségünkre jöhet. A természetes gyógyításban is hálát adunk Istennek! Hálát adunk Istennek, hogy az orvostudomány jelenlegi technikai és technológiai előrehaladásában és vívmányaiban az ember segítségére áll. Nem vetjük el ezeket. Szükség van rá, és természetesen élünk vele. Nagyon fontos, hogy tudjuk a helyét, és a hitünk ne zárja ki, hogy nem kérünk segítséget, ha szükség van rá. Ez nem azt jelenti, hogy a hitünk megfogyatkozott volna, vagy kisebb lenne a hitünk. Akkor is, ha beveted a hitedet, ugyanúgy a gyógyulás a végeredmény, csak a fizikai orvostudomány segítségével veszed el a teljes gyógyulásodat. Ez helyén van. Senki meg ne vesse ezt az utat!

De ez az ember szintje, s amiről szó van az 1Korinthus 12-ben, az pedig a természetfeletti szintje. És én hiszek a természetfeletti gyógyulásban is. Amit az elmúlt huszonnégyszáz év szolgálatában láttam lépten-nyomon, meg is tapasztaltam. Isten cselekszik ebben a csodálatos

dimenzióban. Természetfeletti módon hozza. Mivel Jézus szolgálatát tartjuk elsőként szem előtt, Ő a példaképünk és az előjárónk abban, hogy miként szolgált, megnézzük, hogyan gyógyította a betegeket, mert az az út, amit előttünk járt, az követhető. A mi mértékünk szerint.

Jézus nem titkolja, hogy az Ő csodálatos szolgálata hogy történik a földön. Saját maga felolvassa az Igét az Ésaías könyvéből. Ezt a pillanatot a Lukács evangéliumban lehet követni. A 4. fejezetben, a 18-19-es versben közli Jézus, hogy Ő nem a saját isteni erejével jött a földre és gyógyított, mert Isten Fia volt előtte is, mielőtt felkenetést kapott volna, de addig egyetlenegy csodát sem tett. Csak amikor ez a pillanat érkezett, hogy az Úrnak Szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, amikor ez a felkenetése megtörtént. Tehát Jézus az Úr Isten felkenetésével, az Isten Szellemével gyógyította a betegeket, és nem a saját isteni erejével. Ezt fontos tudni, mert akkor nem mondhatjuk azt, hogy igen, de az Jézus volt!

Jézusnak volt egy isteni ereje, hiszen Isten Fiaként jött a földre. Igen ám, de ember Fiaként is jött, és ember Fiaként Isten Szellemének felkenetésében jött, hogy megmutassa, miként vannak a szellemi ajándékok. A szemben óriási munkát végez a Szent Szellem, meg fogja mutatni, amit prédikálunk. Arra tesz egy pecsétet, hogy ez az igazság. Lesznek köztünk jelek, csodák. Ámen. Dicsőség Neki! Így tanítja:

LUKÁCS 4,18–19.

18. Az Úrnak Szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat,

Nem titok, hogy Jézus Krisztus hirdette a saját felkenetését: ez a kenet azt hozza, hogy miközben a szegényeknek hirdetem az evangéliumot, a töredelmes szívűek meggyógyulnak, a foglyoknak szabadulása lesz. Így tanítja Jézus: a vakok szemei megnyílnak ebben a felkenetésben. Szabadon bocsátom a lesújtottakat ebben a felkenetésben, és hirdetem az Úr kegyelmének esztendejét.

19. Hogy hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét.

Amikor minden adósság eltörlődik, minden ötvenedik esztendőben. Istennek egy óriási kegyelem királysága jön működésbe minden ötvenedik esztendőben, a jubileumi esztendőben. Ez volt, amit Jézusnak hirdetnie kellett. Jézus tehát Isten Szellemével gyógyított. Ez az első, amit tudni kell. Jézus a mi előjárónk mindenben. Ezért ez a felkenetés, hogy az Isten Szelleme téged felken, a te számodra is rendelkezésre áll, az Ő tetszése szerint.

Az Apostolok cselekedetei 10,38-ban egy nagyon fontos gondolat jön. Hogyan ment a názáreti Jézus szolgálata?

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,38.

38. A názáreti Jézust, mint kené fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel, aki széjjeljárta jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak; mert az Isten volt Ővele.

Azt a Jézust, aki Názáretben nőtt fel, mint kente fel az Isten. Istennek fel kellett Őt kenne, hogy jelek és csodák történjenek. Ez egy felkenetés volt Szent Szellemmel és erővel. És széjjeljárta jót tévén – vagyis Jézus nem lustálkodott a felkenetésében. Állandóan járta a vidéket. Ment, ahova Istentől látta és hallotta. Ment és széjjeljárta, és amerre csak járt, jót cselekedett: Jót

tévéen és meggyógyítván mindeneket. Jézus mindenkit meggyógyított, kik az ördög elnyomása alatt voltak, mert az Isten volt Ővele.

Ez az Ige rengeteg apróságra rávilágít, ha figyelmesen olvassuk. Az egyik, hogy egy felkenetésben volt Jézus, az Istennek Szelleme kente fel, és az erő jelen volt. Isten Szelleme mindannyiunkban ott lakozik, de attól még nem biztos, hogy az erő megnyilvánul. Az erőnek a szellemével is fel volt kenve. Így járta a vidéket, és mindenkit meggyógyított. Itt megkönnyebbülhetsz, mert Jézus nem olyan, hogy azt mondja, hogy téged még nem gyógyítalak meg, vagy állj sorba, vagy igazítsd ki magad. Nem! Aki hozzá ment, a tömegek, mindenkit meggyógyított minden betegségből, akik az ördög elnyomása alatt voltak. Aki Jézushoz ment, az gyógyulást kapott! Ez lenyűgöző! Ez lenyűgöző dolog, mert az Isten volt Ővele. Isten végezte a gyógyításokat tehát, a Szellem által. Jézus ezt nem tagadja, hanem vallja. Mindig is hallod a szájából.

A János 14,10-ben is mondja, hogy az Atya, aki bennem van, Ő cselekszi e dolgokat. Jézus soha nem magát fényezte. Nem mondta, hogy az én hatalmas erőm által most meggyógyultál! Szó nincs róla. Elismerte, hogy az Atya, aki én bennem van – és ez a Szent Szellem –, Ő cselekszi e csodadolgokat, és mindenkit meggyógyított. Erre nézzünk egy Igét, mert nagyon jó, ha látjuk a Lukács evangéliumban. A Lukács evangélium 6-ban olvasunk egy részt, ahol valóban újra feljegyzik a Szentírás, hogy aki csak Jézushoz ment, meggyógyult. Ilyenkor magadat is beveheted abba a tömegbe. Ha gyógyulást keresel, akkor csak annyit kell elképzelned, hogy ott vagy abban a nagy tömegben. Akik Jézushoz tódultak, a tömegek. Aki ott jelen volt, mindenki meggyógyult. Jézus nem válogatott köztük, hogy állj egyik sorba, te a másikba! Téged ma meggyógyítalak, te pedig még imádkozz, és majd gyere vissza! Jézus nem ilyen volt. Mindenkit meggyógyított! Ha ezt olvassuk, akkor eláll a szavunk, és lenyűgözve állunk az Úr előtt, hogy Ő egy ilyen Úr Jézus.

LUKÁCS 6,17–19.

17. És alámenvén övelük, megállta a síkságon, és az Ő tanítványainak serege és a népnek nagy sokasága egész Júdeából és Jeruzsálemből és Tírusznak és Szidónnak tengermelléki határából, akik jöttek, hogy hallgassák Őt és meggyógyítsanak betegségeikből.

Nem csak a tizenkét tanítvány, hanem egy sereg tanítvány követte Őt. És a népnek nagy sokasága. Jöttek mindenfelől, hogy hallgassák Őt, és meggyógyítsanak betegségeikből. Először is hallgatták a szájának a bölcs beszédeit.

18. És akik tisztátalan szellemektől gyötrettek, meggyógyulának.

19. És az egész sokaság igyekezik vala Őt illetni: mert erő származék belőle, és mindeneket meggyógyíta.

Ezzel az erővel lett felkenve. Szent Szellemmel és erővel. Ez az erő kiáradt belőle. Áradt az Isten természete. Isten természete szereti az áradást, amikor kijelentheti a jóságát, és meggyógyíthatja a beteget. Tudd, hogy egy ilyen Istenünk van! Tudd, hogy egy ilyen Istenünk van! Ezt a Jézus feletti, mérték nélküli Szent Szellem-kenet végezte, hogy mindenki meggyógyult.

A Máté 4-ben ugyanígy megjegyzi ezt a Szentírás, hogy a tömegek, akik hozzá tódultak, mind meggyógyultak. Tudnunk kell, hogy Jézus Krisztus ma is így gondolkodik. Ha hozzá jön a beteg, szeretné meggyógyítani. Csak jelenleg már nem a földön van, hanem fent van a

mennyben, és a gyülekezeti Testének adta ezt a felruházott szolgálatot, az erő-szolgálatot, a Szent Szellemmel teljes szolgálatot. Meg kell tanulnunk ebben jobban közreműködni. Erről még egy pár gondolat ma.

MÁTÉ 4,23–24.

23. És bejárta Jézus az egész Galileát, tanítva azok zsinagóáiban, és hirdetve az Isten országának Evangéliumát, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget.

Ott mindenki meggyógyult, aki hozzá sereglett. Mindenki, és minden betegségből. Vagyis nincs gyógyíthatatlan betegség Isten szemszögéből. Ebből ez kiderül. Nincs gyógyíthatatlan betegség. Ezt szögezzük le! Elterjedt az Ő híre, és hozzá vitték mindazokat. Még Szíriából is, képzelj el! A szomszédos országokból.

24. És elterjedt az Ő híre egész Szíriában: és hozzávitték mindazokat, akik rosszul voltak, a különféle betegségekben és kínokban sínylődőket, ördöngösöket, holdkórosokat és gutaütötteket; és meggyógyítja vala őket.

Meggyógyította őket mind. Minden beteg és minden betegség meggyógyult Jézus szolgálatában. Ezt leszögezhetjük. Hogy van akkor ez ma a mi életünkben? Találtál-e már olyan evangélistát, aki azzal dicsekedhetett, hogy aki csak eljött az alkalmára, meggyógyult? Tömegek meggyógyulhatnak, de biztos, hogy lesz köztük, aki betegen megy haza. Olyan felkent szolgálat a földön még nem járt, aki azt hozta volna, amit Jézus bemutatott. Miért? A János 3,34 elárulja ezt a titkot:

JÁNOS 3,34.

34. Mert akit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja; mivelhogy neki az Isten nem mérték szerint adja a Szellemet.

Itt van a kulcs. Itt van a lényeg. Jézus ilyen módon volt felkenve, mérték nélkül. Az egész isteni birodalom kenete rajta volt. Nem mérték szerint volt felkenve, hanem mérték nélkül volt felkenve. Az Isten teljessége lakozott Őbenne. Belül is teljes volt Isten jelenlétével – ezt a Kolossé 2,9 írja, és fölötte pedig mérték nélkül volt a Szellem kenete. A betegekre, akik hozzá jöttek, mindegyikükre kiterjedt ez a kegyelem, és ez a kenet áradt és meggyógyította őket.

Jézus Krisztus mérték nélkül birtokolta ezt a hatalmas kenetet és erőt, ami által olyan megnyilvánulásokat láthattunk a szolgálatában, ami senki más szolgálatában nem jelentkezik ilyen formában. Jézusnak mérték nélkül adatott a Szellem, és ez senki másnak így nem adatott meg. Ezt tudomásul kell venni.

Ma a földön Krisztus Teste, a hívő sereg egésze hordozza és birtokolja összességében, együttesen azt a kenetet, a Szellemnek ugyanazt a mértékét, amit annak idején Jézus hordozott a földön. Ezt tudomásul kell venni. Ezért volt, hogy minden betegség és minden beteg meggyógyult a szolgálatában. Ebből az következik, hogy egymagában egyikünk sem lehet olyan sikeres, még a gyógyítások ajándékaiban sem, mint amilyen Jézus volt, mert Jézusnak mérték nélkül adatott a Szellem. Mérték nélkül adatott a Szent Szellem kiáradása és cselekvése. Jézus a Szellem teljességének birtokában, a gyógyítások ajándékainak a teljességében szolgált.

Ez nem jelenti azt, hogy nekünk hátrányos helyzetünk lenne. De most a gyógyítások ajándékairól beszélek, ami a Szent Szellem vezérletében működik. Meggyógyulni a hitünk által is lehet. A hitünk által minden betegségből meg lehet gyógyulni. Ki lehet terjeszteni a

hatalmunkat, és a megvallásainkkal, a hitünk munkájával és a Főpapunk könyörgéseivel ma is meg lehet gyógyulni minden betegségből. De a gyógyítások ajándékainak működése olyan formában, mint Jézus idejében, olyan formában ma a földön nem található meg egyetlen személy szolgálatában. Ezt látni kell. Ez a nagy különbség.

Ez az egyik gondolat, amit akartam ma hozni nektek. A drága Jézus szent nevében van ez, hogy felettünk mértékkel van jelen a Szent Szellem kenete. Egy mértékkel kaptunk, és abban a mértékben lehet növekedni. Ha hűséges vagy, akkor kapsz még hozzá. Nagyobb jeleket, csodákat fogsz látni, ha törekszel, ha böjtölsz, ha vágyódsz rá, ha megteszed a megvallásaidat, ha imádkozol. Három-négy óra nyelvek imája után a Szent Szellem sokkal aktívabban fog benned megnyilvánulni, mint előtte. De tudnod kell, hogy felettéd egy mértékkel van a Szent Szellem felkenetése. Jézus pedig mérték nélkül kapta ezt a kenetet.

Az isteni eredetű gyógyulás előjöhet a szellemi ajándékok által, a gyógyítások ajándékai által, ma is működik, de nem véletlenül hívja a Biblia gyógyítások *ajándékainak*. Mert az egyik szolgálatban megjelenik, például egy evangélista szolgálatában, hogy meggyógyulnak a szklerózis multiplexesek nagy számban. Akik evvel a betegséggel mennek és hallják, hogy a másik is meggyógyult, a hitük felbuzdul és ők is meggyógyulnak. Tudok ilyen evangélistát. Egyik szklerózisos a másik után szabadult meg, pedig ez egy gyógyíthatatlan betegség.

Megint másik evangélistánál látni, hogy a szemek nyílnak meg. Másiknál a csontok vannak nagy számban. Ott sem gyógyul meg minden olyan tünettel rendelkező, de nagy számban tapasztalható. Tehát Istennek ez a mérték szerinti kegyelem osztása látható az evangélisták és a gyógyító szolgálatok felett. Nagyon fontos ezt tudni, hogy amikor a gyógyítások ajándékai által gyógyul meg valaki, azt a gyógyulást Isten kezdeményezi. Mert Ő adja az ajándékokat, és Ő vezérli ezeket. Tehát meg lehet gyógyulni úgy is, hogy Isten kezdeményezi a gyógyulást.

És meg lehet gyógyulni úgy, hogy azt a gyógyulást te kezdeményezed a hited által, és kiveted a hitedet és kijelented, hogy te azt megkérted, megvan neked, és tudod a hit munkáit. A hit munkája hathatós az életedben. A hit munkája által meggyógyulhatsz minden betegségből, mert a váltság kifizettetett érted.

Minden betegségből meg lehet gyógyulni, de nem garantált, hogy a gyógyítások ajándékai által fogsz meggyógyulni abból a betegségből. Ez érthető-e? A gyógyítások ajándékai erről nevezetes. Mindnyájunknak nincsenek gyógyításra való ajándékai. Ezt olvasd el az 1Korinthus 12-ben. Le van írva, hogy nem adatnak mindenkinek a gyógyítások ajándékai, a gyógyítások ajándékainak a teljessége csak Jézuson volt rajta. Ezt tudomásul kell venni.

Nem szabad elcsüggedni akkor, ha beveted a reménységedet, hogy te meggyógyulsz egy ilyen alkalommal, és mégsem jött a gyógyulásod! Te akkor is gyógyult vagy! Minden tünet ellenére gyógyult vagy. Ez a hit, amit meg kell tanulni hozzá. Nem dobjuk el a hitünket azért, mert nincs meg még látásban. A hitünk által kijelentjük, hogy az megvan nekünk. A Főpapunk elé járulunk, és megtesszük a megvallásainkat. Sokszor egy hitmunka a gyógyulás. Kitartó hittel jön elő. Isten miért nem a gyógyítások ajándékai által adta oda neked azt? Azt nem tudom megmondani, de azt tudom, hogy ha a hited által rámenősen ragaszkodsz hozzá, hogy megvan neked, és a hitmunka által jön elő az a gyógyulás, akkor sokkal nagyobbat ugrottál szellemben, mintha egy szempillantásban esett volna rád. Ezt tudom. Ezt figyelem évek óta. Valaki megkapja, amiért jön, és másnap már nem is emlékszik Jézusra, hogy ki gyógyította meg. Van ilyen is. Ezt Isten kegyelme végzi, és Ő tudja, Ő odaadta, és az Ő részét elvégezte. Az illetőnek a hite hogyan fejlődik tovább, az egy másik kérdés.

A kitartó hit mindig győzelmet hoz, és mindig meghozza azt, amiben hiszünk, és amiért ott állunk a trón előtt. Minden esetben. A gyógyítások ajándékai azonban a Szellem tetszése szerint vannak, és mindenkinek osztogatja úgy, amint Ő akarja, külön-külön, amint Ő akarja. Ezt olvastuk az elején. Világosság és fényesség jön hozzánk ebből, és hisszük, hogy a felkenetésekben növekszünk. Azokért a szolgálatokért, akik gyógyító szolgálatban vannak, értük is imádkozni kell. Hadd legyen növekedés ebben, mert növekedni lehet az isteni mértékekben. A hit mértékét odaadja az Úr, és lehet növekedni a hit mértékében. A felkenetés mértékében is lehet növekedni. Erre törekednie is kell azoknak, akik szolgálnak, hogy a felkenetés mértékéből növekedést lehet venni a gyógyítások ajándékaiban.

Végezetül az utolsó részben, amit felolvasok nektek, látjuk, hogy ezek az ajándékok másként vannak az Ige tanításában az 1Korinthus 12-ben. Ez a tanítás kicsit rövidebb volt ma, és egy gondolat csupán az ajándékok csokrában a gyógyítások ajándékai, de Isten ezeket is adja bőséggel, és lehet imádkozni az ajándékokért. Most például lesz egy dicsőséges konferencia a következő hétvégén. Elkezdhetsz imádkozni azért, hogy te megkéred, hogy ott, azon az összejöveteleken legyen jelen Istennek ez a megnyilvánulása, amire neked szükséged van. Ezért például imádkozhatsz, és megkérheted. Erre az imára válaszul mondhatja Isten, hogy odaadom neked a gyógyulást ebben az ajándékban, csak ott jelen legyél ebben a dicsőség felhőben!

Megint más, amikor bemegyünk majd abba a dicsőségbe, a sekina dicsőségbe, ahol a hófehér dicsősége Istennek jelen van, az Ő jelenléte, a sűrű jelenléte, és aki oda bemegy, az mind meggyógyul. Vannak ilyen próféciaik, hogy eljön az az idő, amikor mindenki, aki gyógyulásért megy egy ilyen összejövetelekre, meggyógyul. Kathryn Kuhlmann is prófétálta, látta ezt az időt. Ez az időknél a legvégén lesz, amikor a kései esők úgy szállnak le a földre, olyan sűrű jelenlétben, mint amikor kimész a zuhogó esőbe, akkor bármelyik pontra állsz, ott elázol. Nem tudsz szárazon maradni, úgy ömlik le az eső. Azok nem az ajándékok lesznek, nem a gyógyítások ajándékai, azok megint egy másik dimenzió: a sekina, a hófehér, sűrű jelenléte Istennek. Ahol Isten olyan töményen jelen van, hogy nem áll meg a jelenlétében a betegség és a gonosz. Ez a kor eljön! Az az idő közel van! Nagyon közel. Utolsó idők kiáradásai lesznek. A kései esőkben, és ezeket kérni is kell.

Tehát látjátok, sokféleképpen tud az Úr gyógyulást hozni nekünk. Sokféle dimenzióban, de mindenképpen az az akarata, hogy meggyógyuljunk, és ne legyünk betegségekben. Nekünk nem kell szolgálnunk a betegségnek. Meg van írva, hogy többé nem szolgálunk a bűnnek, és a bűnnek az apró inasa a betegség. Nem szolgálunk a betegségnek többé! – kijelentjük. Mi a megigazultság szolgálivá lettünk. Ki kell jelenteni, és a megvallásodhoz ragaszkodni, mert hűséges Főpapod van Isten trónja előtt, Ő a megvallásaidnak a Főpapja. Ami kijön a szánkból, annak sokkal több köze van az életünkhöz, mint gondolnánk. Nagyon meg kell nézni, mi jön ki a szánkból. Ne szolgáljunk az ellenségnek! Ne szolgáljunk a bűnnek! Ne szolgáljunk a betegségnek! Álljunk ellen neki! Ellenállni, és ő megfut tőlünk. Így van megírva?

Ellenállni pedig nagyon egyszerű azt mondod: a Jézus nevében hatalmat veszek, és innen menned kell! Ez a Szent Szellem temploma, innen távoznod kell! Ahogy ezt kijelented, az megáll. Hatalmad van. Vágyjuk ezt az időt, amikor a sekina dicsőségbe bevisz minket az Úr. Egyre erősödik a jelenlét, lehet érezni. Olyan mértékekben erősödik a jelenléte, hétről hétre szinte, lehet benne tapasztalni a növekedést. Egyszer csak eljutunk oda, hogy aki belép az ajtón, meggyógyul. Hófehér sekina, hömpölygő dicsőség. Mint a füstfelhők, úgy jön, és terjed, és árad, és megtölti az egész teret. Ahogy a felsőházban is megtöltötte Isten jelenléte az egész felsőházat. Árad a Szellem, és ott az, aki gyógyulásért jön, helyreállítatik és meggyógyul. De

az már nem a gyógyítások ajándékaival fog menni. Látjuk ezt? Másként vannak a különböző fokozatokban Isten kegyelmei. Kívánjuk ezeket az ajándékokat, ezt ne felejtsük el soha! Ha vágyakozunk, akkor több és több és több lesz. Nézzük meg, mit tanít erről az 1Korinthus 12:

1KORINTHUS 12,28–30.

28. És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétákul, harmadszor tanítókul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.

Aztán elkezd sorolni Pál, hogy avagy mindnyájan apostolok-é?

29. Avagy mindnyájan apostolok-é? Vagy mindnyájan próféták-é? Avagy mindnyájan tanítók-é? Vagy mindnyájatoknál működnek-e a csodatévő erők?

Egyértelmű, hogy a válasz nem. Kinek-kinek adatik, és mindenkinek a kegyelem szerint. Avagy mindnyájan tanítók-é? Vagy mindnyájatoknál működnek-e a csodatévő erők? Hát, sajnos nem. Ezek ajándékok.

30. Avagy mindnyájuknak vannak-é gyógyításra való ajándékai? Vagy mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é?

Sajnos nincsenek. Isten ezeket az Ő tetszése szerint osztja, és ahogy Ő osztja, úgy tud működni. Ahol ez jelen van, ott szempillantásban jön a gyógyulás. De ez az Ő hatalmi köre, és az Ő saját döntési jogköre, hogy kinek hogy adja az ajándékait. Ezért van az, hogy a gyógyító evangélistáknál sem gyógyul meg mindenki. Az egyiknek ilyen ajándék adatik, a másiknak olyan ajándék adatik a gyógyítások ajándékaiból. Megmutatja Isten a kegyelmét egy mérték szerint. Mert a kegyelme Szellemének egy mértékét adta oda annak a szolgálónak. Ámen.

Lehet örvendezni ebben, mert megismerjük, és igenis van gyógyulás Krisztus Testében az Ő szolgálatai által is. Mert a gyógyítások ajándékai működnek, de nem mindenkinél. A hit azonban minden hívő számára meghozza, amiben hiszünk. Számtalan esetet tudok, amikor a hitetek hozta meg a gyógyulást. A ti bizonyosságaitoknak java része ilyen hitharcos gyógyulás volt. Kijelentettük, hittük, megvallottuk, hálákat adtunk, imádtuk Őt, könyörögtünk, és jött a javulás. Megint jön a javulás. Jön hozzá a javulás. Ezt sem vetjük meg. Ez nem a gyógyítások ajándékai által jött, de gyógyulás a végeredmény, mert Jézus a gyógyító. Ki szereti Jézust a házban? Ámen.

Magasztaltassék az Úr neve! Legyenek ajándékok közöttünk, kívánjuk mind nagyobb mértékben! Lassan a végére érünk ezeknek az ajándékoknak, de még hátravannak a kiejtés ajándékai.

Szeptember 17-én vendégünk jön: Bret Sipek, aki a CfaN (Christ for all Nations, azaz Krisztus Minden Nemzetért szolgálat) kampányigazgatója. Ő teszi tiszteletét nálunk, mint a közép-európai képviselő vendégszolgálója, akit már meghirdettünk régről. A jövő évi Tűzkonferenciát Daniel Kolendával ő szervezi, és azért jön az országba, hogy toborozza a keresztyén világot meg az elveszetteket. Ő fog szolgálni felétek.

Úgyhogy gyertek el, és hozzátok magatokkal az éhes szívűeket, akik gyógyulást akarnak, és ebből a tűzből szeretnének részesedni!

Úgyhogy most egy olyan időszak előtt állunk, hogy vendégszolgálataink vannak, de ez nagyon jó, mert meglátjuk a keresztyén világnak a szélességét. A széltét és a hosszát, és az nagyon jó dolog. Úgyhogy én már – azt hiszem – prédikáltam nektek eleget, és ha más áll itt,

abból is ki tudjuk venni az Ő nagy kegyelmét. Imáinkkal fogjuk segíteni, hogy azok a csarnokok jövőre megteljenek, ahova jön Daniel Kolenda, és jönnek még neves vendégek vele. Úgyhogy már most elkezdünk ezért is imádkozni. Az elveszettekkel legyen zsúfolásig tele, a Jézus nevében! Ámen. Nem hiába jöttünk ma össze, az Úr szerelme jelen volt itt. Köszönjük Jézusnak, hogy ma is velünk volt, hogy megmutatta a kegyelmét, az irgalmát, hogy adta az ajándékait a Krisztus Testére! Még kérünk hozzá, mert telhetetlenek vagyunk. Ez nem baj. Láttuk már Isten kegyelmét megnyilvánulni egy mértékig, és szeretnénk még többet belőle.

Álljunk fel, ha így gondoljuk, és kérjünk még az Úrtól dicsőséget, kegyelmet, áradást, kijelentést, gyönyörűségeket! Mert az Ő jobbán gyönyörűségek vannak mindörökké. Ámen. Gyönyörűségek vannak! A gyógyulás is egy gyönyörűség, ha beteg vagy, nem? Az egy gyönyörűség, ha elmúltak a fájdalmaid, és meggyógyultál! Az egy gyönyörűség! Ámen.

Jöttek a testvéreink a katolikusoktól és a reformátusoktól is. A szívem igazán örvendezik, hogy Krisztus Teste egyben van, és nincsenek felekezeteket elválasztó falak, mert minden felekezet felett egy Úr Jézus Krisztusunk van, aki meghalt mindenkiért, és minden hívőt egyformán szeret! A határok leomlanak! Jöttek ma a börtönből szolgálatok, ott is vannak hívők minden felekezetből, és Jézus egyformán szereti őket. Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak. A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.